

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. oktober 2000

om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger

(2000/642/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Republikken Finland,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd godkendte på mødet den 16.-17. juni 1997 i Amsterdam handlingsplanen om bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁽¹⁾. Efter handlingsplanens henstilling 26, litra e), bør der blandt andet ske en forbedring af samarbejdet mellem de kontaktpunkter, der er kompetente til at modtage de indberetninger om mistænkelige transaktioner, som udarbejdes i henhold til Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁽²⁾.
- (2) Alle medlemsstaterne har oprettet finansielle efterretningsenheder, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager i henhold til bestemmelserne i direktiv 91/308/EØF, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige finansielle transaktioner og den underliggende kriminelle aktivitet for at forebygge og bekæmpe hvidvaskning af penge.
- (3) Forbedring af mekanismerne til udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder er et af de mål, Ekspertgruppen vedrørende Hvidvaskning af Penge, der er nedsat inden for rammerne af Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet, har anerkendt, sammen med en forbedret udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder og efterretningsmyndigheder og en forbedret tværfaglig opbygning af de finansielle efterretningsenheder, som også skal have kendskab til den finansielle sektor, de retshåndhævende myndigheder og retsvæsenet.
- (4) Rådet betonedede i sine konklusioner fra marts 1995, at en styrkelse af ordningerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge er betinget af et tættere samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der er involveret i denne bekæmpelse.
- (5) I Kommissionens anden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af direktiv 91/308/EØF peges der på de vanskeligheder, som fortsat synes at forhindre kommunikation og udveksling af oplysninger

mellem visse enheder, der ikke har samme juridiske status.

- (6) Det er nødvendigt, at der etableres et tæt samarbejde mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne, der er involveret i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, og at der fastsættes bestemmelser om direkte kommunikation mellem disse myndigheder.
- (7) Medlemsstaterne har allerede med et vellykket resultat indført sådanne ordninger på dette område, som hovedsagelig er baseret på principperne i den model til aftalememorandum, der er foreslået af det uformelle verdensomspændende net af finansielle efterretningsenheder, kendt som »Egmont-Gruppen«.
- (8) Medlemsstaterne må organisere de finansielle efterretningsenheder på en sådan måde, at oplysninger og dokumenter forelægges inden for et rimeligt tidsrum.
- (9) Denne afgørelse berører ikke konventioner eller ordninger vedrørende gensidig retshjælp i straffesager mellem retslige myndigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at finansielle efterretningsenheder, der er oprettet eller udpeget til at modtage finansielle oplysninger med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge, i overensstemmelse med deres nationale beføjelser samarbejder inden for efterretningsenheden om at indsamle, analysere og efterforske relevante oplysninger om ethvert forhold, der kan være tegn på hvidvaskning af penge.

2. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at finansielle efterretningsenheder uopfordret eller på opfordring, og enten i overensstemmelse med denne afgørelse eller i overensstemmelse med eksisterende eller fremtidige aftalememoranda, udveksler alle til rådighed stående oplysninger, som måtte være relevante for behandlingen eller analysen af oplysninger eller for de finansielle efterretningsenheders efterforskning af finansielle transaktioner i tilknytning til hvidvaskning af penge og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret.

3. Hvis en medlemsstat har udpeget en politimyndighed som finansiell efterretningsenhed, kan den bestemme, at oplysninger, der er i den pågældende finansielle efterretningsenheds besiddelse, i overensstemmelse med denne afgørelse skal udveksles med en myndighed i den modtagende medlemsstat, der er udpeget til dette formål, og som er kompetent på de i stk. 1 nævnte områder.

⁽¹⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de finansielle efterretningsenheder, med henblik på denne afgørelse, udgør en enkelt enhed i hver medlemsstat og svarer til følgende definition:

»En central, national enhed, der med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge er ansvarlig for at modtage (og hvor det er tilladt, anmode om), analysere og viderebringe finansielle oplysninger, som vedrører mistænkeligt udbytte fra kriminalitet, eller som kræves i henhold til nationale love eller andre retsfor skrifter, til de kompetente myndigheder.«

2. En medlemsstat kan i forbindelse med stk. 1 oprette en central enhed til at modtage eller sende oplysninger til eller fra decentraliserede enheder.

3. Medlemsstaterne angiver, hvilken enhed der er en finansiell efterretningsenhed ifølge denne artikels definition. De underretter skriftligt Generalsekretariatet for Rådet herom. Denne underretning påvirker ikke de nuværende samarbejdsforbindelser mellem de finansielle efterretningsenheder.

Artikel 3

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de finansielle efterretningsenheders udførelse af deres opgaver i henhold til denne afgørelse ikke påvirkes af deres interne status, uanset om der er tale om administrative, retshåndhævende eller retslige myndigheder.

Artikel 4

1. Enhver anmodning, der fremsættes i henhold til denne afgørelse, ledsages af en kort fremstilling af de omstændigheder, som den begærende finansielle efterretningsenhed har kendskab til. Efterretningsenheden skal i anmodningen specificere, hvorledes de ønskede oplysninger vil blive anvendt.

2. Når der fremsættes en anmodning i henhold til denne afgørelse, afgiver den anmodede efterretningsenhed alle relevante oplysninger, herunder tilgængelige finansielle oplysninger og de ønskede oplysninger af retshåndhævelsmæssig karakter, uden en formel anmodning er nødvendig i henhold til gældende konventioner eller aftaler mellem medlemsstaterne.

3. En finansiell efterretningsenhed kan nægte at videregive oplysninger, som kunne vanskeliggøre en igangværende strafferetlig efterforskning i den anmodede medlemsstat, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller den berørte medlemsstats legitime interesser eller på anden måde ikke ville være i overensstemmelse med væsentlige principper i national ret. Ethvert afslag skal begrundes behørigt over for den finansielle efterretningsenhed, der anmoder om oplysningerne.

Artikel 5

1. Oplysninger eller dokumenter, der er modtaget i henhold til denne afgørelse, er bestemt til at anvendes som foreskrevet i artikel 1, stk. 1.

2. Når der videregives oplysninger eller dokumenter i medfør af denne afgørelse, kan den finansielle efterretningsenhed, der sender oplysningerne, pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse til andre formål end de i stk. 1

fastsatte. Den finansielle efterretningsenhed, der modtager oplysningerne, skal overholde alle sådanne begrænsninger og betingelser.

3. Når en medlemsstat ønsker at anvende modtagne oplysninger eller dokumenter til strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning som foreskrevet i artikel 1, stk. 1, kan den medlemsstat, der har fremsendt oplysningerne, ikke nægte sit samtykke hertil, medmindre det sker under henvisning til begrænsninger i henhold til dens nationale lovgivning eller de forhold, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3. Afslag på samtykke skal begrundes behørigt.

4. De finansielle efterretningsenheder træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger, for at sikre, at oplysninger, der forelægges i henhold til denne afgørelse, ikke er tilgængelige for andre myndigheder, organer eller instanser.

5. De forelagte oplysninger er beskyttet i henhold til Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og er under hensyntagen til Europarådets anbefaling R(87)15 af 15. september 1987 om politiets brug af personoplysninger beskyttet af mindst de samme bestemmelser om tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger som dem, der gælder i henhold til den nationale lovgivning, der gælder for den anmodende finansielle efterretningsenhed.

Artikel 6

1. Finansielle efterretningsenheder kan udveksle relevante oplysninger inden for de grænser, deres nationale lovgivning har fastsat herfor, og uden at der foreligger en anmodning herom.

2. Artikel 5 finder anvendelse i forbindelse med oplysninger, der fremsendes i medfør af nærværende artikel.

Artikel 7

Medlemsstaterne tilvejebringer og bliver enige om passende og beskyttede kommunikationsveje mellem de finansielle efterretningsenheder.

Artikel 8

Denne afgørelse anvendes med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser over for Europol, som de fremgår af Europolkonventionen.

Artikel 9

1. Såfremt omfanget af samarbejdet mellem finansielle efterforskningsenheder som udtrykt i aftalememoranda, der er indgået eller vil blive indgået mellem myndighederne i medlemsstaterne, er i overensstemmelse med eller mere vidtgående end bestemmelserne i denne afgørelse, berøres det ikke af denne afgørelse. Såfremt bestemmelserne i denne afgørelse går videre end bestemmelserne i aftalememoranda, der er indgået mellem myndighederne i visse medlemsstater, træder denne afgørelse i stedet for sådanne aftalememoranda to år efter, at den får virkning.

2. Medlemsstaterne skal sørge for, at de er i stand til at samarbejde fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse senest tre år efter, at den får virkning.

3. Rådet vurderer senest fire år efter den dato, hvor afgørelsen får virkning, hver medlemsstats overholdelse af afgørelsen og kan beslutte fortsat at foretage sådanne vurderinger regelmæssigt.

Artikel 10

Denne afgørelse finder anvendelse på Gibraltar. Med henblik herpå og uanset artikel 2 kan Det Forenede Kongerige give Generalsekretariatet for Rådet meddelelse om en finansiel efterretningsenhed i Gibraltar.

Artikel 11

Denne afgørelse får virkning den 17. oktober 2000.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. oktober 2000.

På Rådets vegne

É. GUIGOU

Formand
